

נח"ל גתית

ההיאחזות ליד עקרבה הוקמה כמו ישוב בתקופת המנדט באישון לילה זבחשאי

ניתק עצמי אותו יום מקשר טל-פוני, כדי שערעור כוח לא יגיע אליו, מי שרוצה יכול לראות כי שירה הלילית, הקהרית בחשאי לא הנבעת החשופה למרגלות עקרבה, מעשה נבון של מספק נחושי התי לטה. אחר יכול לראות את השירה מצודה המישעשע, קציני צבא מבר גרים הקרבים לילי הפרושה מיד הקום במשחקים ליליים, האים יותר לתנועת-נוער, כשמעלסו קילוע ספריות את המאורע הי השאי למען ההיסטוריה.

אפשר לראות את שירת-גיתית גם מצודה הפחות נעים, ספחד מי נעה השירה באישון לילה? מכחד מי היא קיבעת עובדה כי שטח לפנות בוקר? אספד מי מי מתרים בליכך? אפשר לטעון, שי העלאת מתיישבים על קרקע שנויה בכחולוקה, בהתאם להוראות אר בהנאי מחתרת ובחשוקן, מדיה שפץ מריחו של קשר, כשלעצמי, אני מעדיף לראית כזה בדיחה לא מוצלחת.

בחסם השנים האחרונות נעשו בשטחים, באותם איזורים שהוקמו להתיישבות, דברים מרשימים. ה התחלוח, רובה ככולה, נעשה בשטחים ריקים, ללא דחיקת רגלי של איש, נראה שבשלב השני, שלב ההתבססות, לא היו חדרים פשוטים בליכך; השטחים הנתי פסים עצמיו אונג ריקים מאדם, יש בהם חוקות ובעולות על קרקע בדם לוותר עליהם, עקרונות, וחו שלב הכרחי, בדרך להבטחת קיומם של הישובים ולהשגת האיסטרטגי טנה המדינית והצבאית, שאמרו רי ההתיישבות בשטח הבקעה הי יהודית, כמחנה הצבאי, הוא כי היאחזות בסולי החר, אפשר אמנם לשאול האם מן החלפה, בתקופה רגועה מבחינה כסחזויה, לעשות זאת באמצעים מפורקקים.

העלאתה תפסות של גיתית על אדמת עקרבה, בניגוד גמרי ל יחשם השולש לאזור קודם לכן כי ציבור, כמו מנרת-השטח — ל צרכי איסונים, כפי שפורסם — באיזור מעלה אדומים, שיש כמה וכמה תנועה ליצור מפורזים הרגשה של איכנות, אני מניח שדעת-הקהל, כמו הבנסת, תומכת רובה-ככולה בהתחליות מדוע לא לספר לה את כל האמת? ה מיסויים הבטחוניים המגוממים, כלישכן שהזורי, "חומה ומגדל" הי באים ליד, שישמש כמפעל התת-נהלות, יש בהם מהו מפורז ספי קות, כאילו יש ממפעל המלחבה הזה דברים שעלם להתארז אותם מדיעתנו.

נדמה, שמקרה זה, יש אפילו כמה מעלות לאמית האמת.

אדמותיהם מחדש, ואילמלא חיששו שהסכם על חילופי קרקעות, שי יחתכו עם הממשלה, יהפוך אותם לישותקים לנישול-עצמם בעתיד לא רחוק, אילו היו הותמים על ההסי כמים מרצונם.

הפעולות של הממשלה הצבאי, שי מיוני לחתוך על התישבים להגיע להסכם, לא הקלו על פתרון, הם הסנו את המאמצים לריכוז קרקע עזת למאבק פוליטי, וצירפי ליוכח עוד גורם בעל-משמעות: הנישוחה של דעת-הקהל בישראל.

בקין שער, בתשובה להצעה לאיראיון בכנסת, שברכה כזה בעיות הקשורות בערבים יחד, אמר שר הבטחון: "לא היה כל ספול כסגירת השטח שבין הירדן לבין הכפר, (עקרבה), כי ברצוננו (וי) עברו בעבר מסתננים שבצא מחסה אצל תושבי הכפרים, הסגול הוא רק בדרך בה בהרו למנוע עיבוד, (דבר), (18.8) בישיבת הממשלה שבע עודה לבן הסגור שר הבטיח: "מדובר בשטח של 500 דונם ולא אלפי דונם, כפי שפורסם. שטח זה הוכרז לפני כמה שנים כשטח סגור לצרכי אמנים באש חיה". מיעון זה, המסתמך על צרכי ה אימונים והבטחון השוסף של גריל, לא היאר את התמנה כולה, אס ננקט לשון עדינה, גם 500 הדונם, שעליהם דובר של הבטחון הדונם, הממשלה, לא היה, כך בישיבת הממשלה, על עובדה: נדמה, אלא מספר זלקי, עובדה: בקרוב עומדת נחל גיתית, ההואה את השוקפה בשולי השטח המרוסס, לקבל 800 דונם מהשטח, שבלביו יבנו בתיהקבע שלה, איך אפשר לקבל 800 דונם מתוך 500 קשה להבין.

באותם שבועות המים של קיץ 1972, כשדעת-הקהל היתה עסקה בויכוח על פיתוח-רפת, על אוקי ריה וברעם ועל עקרבה, הרבי הרים להרפע ספורומים סגורים, ולהרגיע: גם אם היתה הכניית ל הקום ישוב על אדמת עקרבה, היא נוחחה, ישוב בעקרבה לא יוקם, אך לתלשה, שנתקבלה, נצת לאחר אמצע איגוסט, היתה שיש מעור הוקה, אמנם נחל גתית, מיתחלה עמדה קיום בשולי השטח המרוסס, על גבעת מרשימי השטחה, לא תחוכו, אך מי שמבין כי ישוב חקלאי וקוק לקרקע, צריך היה לדעת איך קרקעות יעברו, כוספו של דבר, לעיבוד של הישוב הי חדש, אדמות אחרות אלו ש.

גידמה שאלוף פיקוד המרכז היה מודע היטב לחולשותיה של ההי לטחם המספרית של הממונים עליו, התקים היאחזות ליד עקרבה, משום כך, כנראה, הורה לתקום את גיתית בתוך יממה, ובחשאי, כמבצע צבאי מודקדק, כאילו רצה להעמיד את הכל לפני עובדה מוגמרת, לפני שאיזה שר יגיש שאילתה ויתבע אגברים, השמעות מספרת, שאף

פארודיה על חומה ומגדל

מאת נחום ברנע

ירח כמעט מלא יש מעל הרי הגלעד, שעה שחור ארוך של כליי רכב עשה את דרכו במעלה הרי העומרים, בין נכבות קרחת שלא ורלי כבוש.

כמו בפרודיה בלתי-מוצלחת על האסוס של "חומה ומגדל" ושאיי מאבק הישוב הירודי בארץ-ישראל היהתה, על אסם והתם של הרי מרשימי יצא המישאות ובתן מת-תלים עטורים, אותים בנסק, כי אישון לילה, הבויה ממכסם של גורמים עינים, אילמלא היה זכך עזרה מצולמות, ואילמלא שמת' ואת מפי עדי-ראייה, היתי מת' קשה להאמין: בישראל, בסוף אר-נוסס 1972, עלה על הקרקע ישוב בן-לילה, וקבע עובדה ניתח אל כול השלטון (הור?) לא היתה זו חבורת היטים שהשתלטה על בתים נמוכים, גם לא צעירי בית-ר' הליגה להגנת יהודיה, היו אלה חיי לום סדורים של הנחל, מדורכים על-ידי מספר צבאי כביר מאד, שי נצטוו, לקבע עובדה בשולו אדי מות עקרבה, העובדה נקבעה אותו יום לפנות בוקר, וגם שם יש לה (נחל גתית) ואדמות, הלקוחות מן תוך השטח המפורסם, שרוסס מן האויר בעונת הקציר, לא נותר אלא לבדוק, "נגד מי נקבעה שם עובדה", ומדוע היה צריך לעשות זאת בחשאי ובין-לילה, שהרי ממ' שילת המנדט, כך נדמה, כבר עזבה את הארץ.

ההתחלות מעבר לקו הירוק מנה חיה, כפי שניתן להבין, על-פי ארי בעת שיקולים עיקריים, לפי סדרי ההשיבות בא: טעמים מדיניים, המסתמכים על "הכנית אלון", או על מסגרות אחרות של שקיל מדיני, ני התיחות על-ידי שרים; טעמים כסחזוניים; סיכויי הקום הכלכלי בשטח שנועד להתיישבות; מציאות קרקע מנרה.

הקושי העיקרי בהגשמת הנל השני של התיישבות בנה, זה הי נועד לשלש מסגרות החרים על הבקעה, הוא במציאת קרקעות, אדי עת-פניה ומקאמה להקלות יש כאוירי חלקה בעלות ממשלתית, ירושת ממשלת ירדן, וחלקה נכסי שקרים, שהצו את הירדן שוחתה לאחר התלמחת, אך האדמות ספר עלות, ובניגון קרקע מבידות, שי בעליה יושבים בסגור, ריכוז הי קרקעות הוא המכשול העיקרי — בצד התקציב — להקמת ישובים חקלאיים באיזורים דלי-האובולוסין של השומרון, על-פיך הבקעה, ריכוז הקרקעות חינוג לא רק להתנחלות יהודית, יש בו תרונות רבים ל חקלאית הערבית, שהסיוע מסקין את הכנסיות, אילמלא חישו הי איכרים הערבים, שהנפקרים, סאו ונתנים באדמותיהם מתוך חרות, נהגו בהי, בייקר והבצו את